

Voorafgaande beslissing over het begrip verzekeringbemiddeling

Tijdens de verslagperiode ontving de FSMA van een vennootschap een aanvraag voor een voorafgaand akkoord. Daarbij stelde deze vennootschap de vraag of de activiteit die zij voornemens was uit te oefenen beschouwd moest worden als een verzekeringbemiddelingsactiviteit in de zin van artikel 5, 46° van de wet betreffende de verzekeringen en zo ja, of die activiteit onder artikel 258, 2° van deze wet viel. Deze laatste zogenaamde *de minimis*-bepaling laat personen die een verzekeringbemiddelingsactiviteit verrichten onder bepaalde voorwaarden toe om deze activiteit uit te oefenen zonder zich te moeten conformeren aan deel 6 van de voornoemde wet.

De vennootschap was actief in de energiesector. Zij had het voornemen opgevat om aan personen die bij haar een onderhoudscontract voor hun verwarmingsketel zouden ondertekenen, een verzekering aan te bieden voor het - zo nodig - herstellen van hun ketel ook al hadden zij die ketel niet bij haar gekocht. Het aanbod zou de kosten dekken voor het herstel van de ketel of de vervanging van defecte onderdelen en maximum twee werkuren. Er zouden slechts twee tussenkomsten per jaar gedekt worden. De jaarlijkse premie die de eigenaar van een verwarmingsketel verschuldigd zou zijn, zou niet meer bedragen dan 500 euro¹ per verzekeringspolis. De overeenkomsten zouden worden afgesloten voor een termijn van maximum vijf jaar (het zouden meer bepaald overeenkomsten zijn met een looptijd van één jaar die dan maximum viermaal verlengd zouden kunnen worden, telkens voor een termijn van één jaar).

Om die diensten te kunnen aanbieden had de vennootschap het plan opgevat om twee overeenkomsten aan te gaan: een overeenkomst met een dienstverlener die zou instaan voor het daadwerkelijk verrichten van het onderhoud van de verwarmingsketels, en een verzekeringsovereenkomst "ten behoeve van wie het aangaat" met een verzekeringsonderneming om het herstel van de ketels te verzekeren. Daarbij zou de vennootschap de verzekeringnemer zijn en zouden de eigenaars van de verwarmingsketels de verzekerden zijn.

Met het oog op dit voorafgaand akkoord heeft de FSMA de volgende drie aspecten nader bestudeerd: (1) het begrip 'verzekeringsovereenkomst', (2) het begrip 'verzekeringbemiddeling' en (3) artikel 258, 2° van de wet betreffende de verzekeringen.

1. Het begrip 'verzekeringsovereenkomst'

De FSMA heeft geoordeeld dat de verzekeringsovereenkomst die het - eventuele - herstel van de verwarmingsketels dekt, duidelijk een verzekeringsovereenkomst is.

2. Het begrip 'verzekeringbemiddeling'

Uit de analyse van de FSMA is gebleken dat de beschreven activiteit in het toepassingsgebied viel van artikel 5, 46° van de wet betreffende de verzekeringen die het begrip 'verzekeringbemiddeling' definieert.

---

¹ Deze drempel is een van de voorwaarden die zijn opgelegd door artikel 258, 2° van de wet betreffende de verzekeringen, zie verderop punt 3.

Het begrip is ruim gedefinieerd. De voorgenomen activiteit moet eraan worden getoetst, daarbij rekening houdend met al haar feitelijke elementen.

Hieruit vloeit voort dat de loutere juridische hoedanigheid van verzekeringnemer niet automatisch de hoedanigheid van verzekeringsbemiddelaar uitsluit.

Het is dus noodzakelijk om geval per geval een analyse te verrichten van de feitelijke elementen teneinde uit te maken of er sprake is van een verzekeringsbemiddelingsactiviteit. Onder het begrip 'verzekeringsbemiddeling' vallen ook de verzekeringsovereenkomsten 'ten behoeve van wie het aangaat' op voorwaarde dat uit de feitelijke elementen van het dossier blijkt dat er een verzekeringsbemiddelingsactiviteit wordt uitgeoefend.

In dit geval is uit de beschrijving van de voorgenomen activiteit gebleken dat de vennootschap in werkelijkheid de verkoop van het verzekeringsproduct wenste te promoten aangezien zij voornemens was om de verzekeringsdekking aan haar huidige en toekomstige klanten voor te stellen met de bedoeling winst te maken. Zij zou haar klanten ertoe aansporen een overeenkomst aan te gaan om een eventueel herstel van hun verwarmingsketel te dekken. Door die overeenkomst te onderschrijven zouden de klanten toetreden tot de verzekeringspolis die de vennootschap had afgesloten met de verzekeringsonderneming. De klanten van de vennootschap zouden de verzekeringsdekking niet automatisch genieten maar de vrije keuze krijgen om al dan niet toe te treden tot de kaderverzekeringsovereenkomst tussen de vennootschap en de verzekeringsonderneming. De vennootschap zou eveneens de premies innen die door haar klanten zouden worden betaald en die vervolgens doorstorten aan de verzekeringsonderneming. Daarenboven zou de vennootschap een commissie kunnen krijgen op de verkoop van de verzekeringsproducten. Tot slot zou deze activiteit volledig passen in de handelsactiviteit van de vennootschap en een commercieel doel dienen.

3. De zogenaamde de *minimis*-uitzondering in artikel 258, 2° van de wet betreffende de verzekeringen

De FSMA is tot de conclusie gekomen dat de aldus beschreven activiteit niet onder toepassing viel van artikel 258, 2° van de wet betreffende de verzekeringen aangezien niet voldaan was aan de voorwaarde in artikel 258, 2°, e.

Deze bepaling slaat immers enkel op verzekeringsovereenkomsten die een aanvulling vormen op producten of diensten die geleverd worden door de bemiddelaar.

Welnu, de vennootschap was voornemens om een verzekeringsbemiddelingsactiviteit te verrichten waarmee zij het risico van defect van de verwarmingsketel zou dekken (m.a.w. van een product dat geleverd is door een derde) en niet het risico verbonden aan het onderhoud van de verwarmingsketel waar zij zelf voor instond. Bijgevolg kon deze verzekeringspolis niet worden beschouwd als een aanvulling, noch op de activiteit van onderhoud van de verwarmingsketels, noch op de activiteit van energielevering. Deze activiteit voldeed dan ook niet aan de voorwaarden van artikel 258, 2°, e van de wet betreffende de verzekeringen.

4. Besluit

Deze analyse heeft de FSMA tot de conclusie gebracht dat de activiteit die de vennootschap voornemens was te verrichten weliswaar voldeed aan de notie van verzekeringsbemiddeling maar niet onder toepassing viel van artikel 258, 2° van de wet betreffende de verzekeringen. Zij heeft dan ook geoordeeld dat de vennootschap voor de uitoefening van de beschreven activiteit niet in aanmerking kwam voor een uitzondering op de toepassing van deel 6 van deze wet.

Aangezien de vennootschap voornemens was om het aanbod voor het verzekeren van de verwarmingsketel enkel aan te bieden aan personen die bij haar een onderhoudscontract zouden afsluiten voor hun verwarmingsketel, heeft de FSMA haar er ook op attent gemaakt dat de verzekeringsbemiddelingsactiviteiten dienen te worden verricht met naleving van het verbod dat is opgelegd door artikel VI.81 van het Wetboek van Economisch Recht inzake het gezamenlijk aanbod waarvan minstens één bestanddeel een financiële dienst vormt.